Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΔΜΑ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ότι ή προεκλογική πραγματικότητα πού ὁ Παπαδιαμάντης περιγράφει στό... σήριαλ τοῦ «Προϊνοῦ χαμόγελου» εἶναι μιὰ πραγματικότητα μακρυνή ἀπ' τὴ σημερινή, παραθέτουμε τὰ ὅσα εἶπε τελευταῖα ὁ κ. Ζίγδης στὴ Ρόδο: ⁂ «Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία (τονίζει ὁ ὑπουργός) ἡ ἐξαγορὰ τῶν ψηφοφόρων ἀπὸ τὰ κόμματα καὶ τῶν σταυρῶν ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους. — Γιατὶ τὸ ἱερώτερο δικαίωμα τοῦ πολίτη γίνεται ἔτσι ἀντικείμενο ἐμπορίας. — Ὁ ψηφοφόρος ἀνδράποδο. — Κι' ὁ ἀσυνείδητος πολιτευτὴς ἕνα εἶδος ζωεμπόρου ⁂ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΗ ΟΜΩΣ ἡ προσφυγὴ στὴν ἐξευτελιστικὴ αὐτὴ πρακτικὴ καὶ νὰ ἀποφευχθοῦν δικαστικὲς διώξεις (συνεχίζει ὁ κ. Ζίγδης) μιὰ καὶ ἡ κυβέρνηση δὲν θέλησε νὰ θέση σὲ ἐφαρμογὴ τὶς συνταγματικὲς διατάξεις γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν ἐκλογικῶν δαπανῶν, ἔχω νὰ κάμω σὲ ὅλους τοὺς ὑποψηφίους ἀνεξάρτητα ἀπὸ κόμματα τὴν ἀκόλουθη πρόταση: — Νὰ ὑπογράψουμε ἕνα πρωτόκολλο τιμῆς ὅτι θὰ ἀπόσχουμε ἀπὸ τὴν κατάπτυστη αὐτὴ ἐνέργεια. — Ὅτι δηλαδὴ δὲν θὰ χρησιμοποιήσουμε λεφτὰ γιὰ ν' ἀγοράσουμε ψήφους ἢ σταυρούς. — Ἡ ἀποτελεσματικώτερη κύρωση γι' αὐτοὺς πού τυχὸν δὲν θὰ σεβασμοῦν τὴν ὑπογραφή τους θὰ εἶναι φυσικὰ τὸ ὅτι θὰ ἐκτεθοῦν ἀνεπανόρθωτα στὴν κοινὴ γνώμη...».

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τέλος καί... ἀρχὴ

Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ἐπανέλαβε τρεις φορές μὲ νυσταγμένη φωνή:

—Ὅποιος δὲν ψήφισε, νὰ τρέξη γρήγορα. Σὲ τρία λεπτὰ κλείνουν οἱ κάλπες.

Συγχρόνως, ὅμως, οἱ κάλπες ἄρχισαν νὰ κλείνουν, ἔτσι ποὺ νὰ μὴν ἔχει ἔννοια ἡ πρόσκληση τοῦ κήρυκα.

Τὴν ἴδια στιγμὴ στὴν πόρτα τοῦ σχολείου ἔφθασε ὁ τελευταῖος πλειοδότης τῆς πενταμελοῦς μεδυνάμης παρέας.

—Ἡ ψηφοφορία τέλειωσε, κύριοι. Ἀρχίζει ἡ διαλογή. Δὲν μπορεῖτε πιὰ νὰ ψηφίσετε.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, δηλαδὴ ὁ κυρ Μανώλος ὁ Στερεωμένος διαμαρτυρόταν ἀπὸ τὴν πόρτα κι' ἔστελνε ἀπειλητικὰ βλέμματα πρὸς τὴν ἐπιτροπή. Ὁ κυρ Ἀλέξας τοῦ ὀπαντοῦσε μὲ παρηγορητικὸ χαμόγελο.

—Τώρα τί κάνουμε; εἶπε ὁ μπάρμπα Γιώργης ὁ Ἀπιτραντος.

—Τώρα πιὰ ἀποκλείεται νὰ ψηφίσετε. Ἀργήσατε πολύ. Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, νὰ μοῦ δώσετε πίσω τὰ λεφτὰ ποὺ σᾶς ἔδωσα, τραύλισε ὁ κυρ Μανουήλας.

—Καὶ τί φταῖμε ἐμεῖς; Τὰ δοσμένα, καλῶς οὐσμένα. Ἕνας μόνο ὁ γέρο Κουτσερὴς εἶχε τὴ γνώμη ὅτι ἔπρεπε νὰ δοθῆ πίσω ὁ φάκελλος μὲ τὰ λεφτά...

Ὅταν ἦλθε ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ ἄρχισε ἡ διαλογή, ἀκουγόταν ἀκόμη ἡ λογομαχία τῶν ἕξη ἀνθρώπων ἔξω ἀπ' τὸ σχολεῖο. Ἀργότερα ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἔγινε κάποιας συμβιβασμὸς ποὺ δέχτηκε ὁ κυρ Μανουήλας γιὰ ν' ἀποφύγη τὸ σκάνδαλο. Δηλαδὴ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν μισῶν χρημάτων.

Πρῶτο ἐγήρκε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κάλπης τοῦ Ἀβαρίδη μὲ 239 «ναί» καὶ 209 «ὄχι». Δεύτερο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κάλπης τοῦ Ἀβαρίδη μὲ 263 «ναί» καὶ 237 «ὄχι». Ἐδῶ μάλιστα βρέθηκαν καὶ δυὸ ψαιρίδια περίσσευμα, τὰ ὁποῖα ἀφαιρέθηκαν ἀπὸ τὸ «ναί».

Τρίτη ἄνοιξε ἡ κάλπη τοῦ Γεροντιδῆ ποὺ ἔβγαλε 317 «ναί» καὶ 182 «ὄχι». Τέταρτη τοῦ Καψιμαΐδη ποὺ πῆρε 243 προτιμήσεις καὶ 245 ἀρνήσεις. Πέμπτη ἡ κάλπη τοῦ νεοφώτιστου Χαρτουλάριου τιμηθέντος διὰ ψήφων 154 καί... μαυρισθέντος διὰ 344. Τὴν ἐναγγελία τοῦ κάθε ἀποτελέσματος ὑποδεχόταν ἔξω ἀπ' τὸ ἐκλογικὸ τμῆμα ὁ λαὸς μὲ ἐπευφημίες ἢ καγχασμούς. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Λάμπρος ὁ Βάτουλας ἔσπευδε νὰ τηλεγραφήση στὸν Γιαννακο τὸν Χαρτουλάριο πολλὰ συγχαρητήρια καὶ ἐγκώμια γιὰ τὸν ἑαυτό του μιὰ καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἦταν μόνος καὶ πολεμούμενος λυσσωδῶς κατόρθωσε νὰ τοῦ δώση 154 ψήφους, ἀδιάφορο ἂν ἦλθε τελευταῖος.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες ὧρες ἦλθαν τηλεγραφικῶς τὰ ἀποτελέσματα ὁλόκληρης τῆς ἐπαρχίας καὶ πολλοὶ ντενεκέδες βρόντηξαν, ὅπως συνηθιζόταν γιὰ τὴν ἀποτυνία τῶν Καψιμαΐδη, Ἀβαρίδη καὶ Χαρτουλαρίου. Ἐξ-λέγησαν εὐτυχῶς δυὸ λυτὲς οἱ Γεροντιάδης καὶ Ἀλικιέδης. Κι' ἔτσι τὸ κέρδος ἦταν διπλό.

Ἡσύχασε κάμποσο καιρὸ ὁ κόσμος. Καὶ δεύτερον δὲν ἐκλείσθη τὸ στάδιον τῶν ἀποτυχόντων πολιτευτῶν οἱ ὁποῖοι δέβαια μὲ τοὺς ἀξιόλογους ψήφους ποὺ συγκέντρωσαν ἦταν βέβαιο ὅτι θὰ συγκέχιζαν ἐπιμένοντας νὰ προσφέρουν κάποτε τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἔθνος.

Ἀμ πῶς;

Ἐδῶ τέλειωσαν οἱ «Χαλασοχώρδες» τοῦ Παπαδιαμάντη. Ὅπως δήποτε ἐγκαίρως γιὰ νὰ ἀσχοληθοῦμε καὶ μὲ τοὺς συγχρόνους. Βέβαια, δὲν εἶναι τόσο εὔτολο. Ἀλλὰ θὰ προσπαθήσουμε. Ἀφοῦ ὑποτίθεται, ὅτι ἁρμοδιότητά μας εἶναι ἡ ἀστεία ὄψη τῆς ζωῆς.

ΠΑΝ

Γιὰ τὶς γυναῖκες ψηφοφόρους

ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΤΑΙ ὅτι οἱ γυναῖκες ποὺ εἶναι γραμμένες στὸν ἐκλογικὸ κατάλογο μὲ τὸ ἐπώνυμο τοῦ πατέρα τους, ἐνῶ στὸ δελτίο ἀστυνομικῆς ταυτότητος μὲ τὸ ἐπώνυμο τοῦ συζύγου τους, μποροῦν νὰ ψηφίσουν μὲ βάση τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καὶ δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ προσκομίσουν στὴν οἰκεία ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντίγραφο ἀληθοῦς πράξεως γάμου. Διότι τὸ δελτίο ταυτότητος ἔχει ἀναγραφῆ καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμο τοῦ πατέρα.

Ὁ ἔλεγχος

ΜΑΛΛΟΝ ὀστεῖα θὰ πρέπει νὰ θεωροῦνται ὅσα γράφονται γιὰ αἰφνιδιαστικοὺς ἐλέγχους τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν. Θὰ τὶς ἐλέγχουν, λέει, μηχανικοὶ ποὺ θὰ προσλαμβάνονται ἐκτάκτως, θὰ ἐνεργοῦν αἰφνιδιαστικῶς καὶ θὰ ἐργάζωνται ὑπερωριακῶς τὰ ἀπογεύματα καὶ τὶς Κυριακές.

Πιστεύουν, λοιπόν, οἱ ἁρμόδιοι ὅτι μὲ τέτοια μέτρα θὰ ἐξοβελισθοῦν νοοτροπίες καὶ συστήματα, καρπὸς τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πολυκατοικίες ποὺ γνεμίζονται καὶ ὁ ὠκεανὸς τῶν αὐθαιρεσιῶν;

Ἐντὸς καὶ ἂν ὁπωσδήποτε θὰ ὅτι ὁ ἔλεγχος θὰ γίνεται «γιὰ τὰ μάτια», ἀλλὰ τὸ πρόβλημα θὰ ἐπιλύεται... ριζικὰ μὲ τὶς ἀνὰ τετραετίαν (τὶ σύμπτωση, πάντα ἡ ἡμερομηνία τῶν ἐκλογῶν) μὲ τὴ νομιμοποίηση τῶν αὐθαιρέτων κτισμάτων.

Οἱ χυμοὶ

ΣΤΗΝ Ἑλλάδα θὰ πρέπει νὰ πίνουμε χυμοὺς ἀπὸ γνήσιους καρπούς καὶ ὄχι νὰ μᾶς ποτίζουν μὲ χημικὰ παρασκευάσματα.

Ὑπεύθυνοι παράγοντες καταγγέλουν ὅτι δὲν τηρεῖται οὔτε κἀν ὁ Κώδικας τροφίμων καὶ ποτῶν σ' αὐτὰ τὰ εἴδη.

Συγκεκριμένως ἐνῶ ὁ κώδικας αὐτὸς προβλέπει γιὰ τὴν παρασκευὴ φρουτοχυμῶν τουλάχιστον 20% φυσικὸ χυμό, αὐτὸς δὲν ὑπερβαίνει τὸ 2—6%. Ἡ πρόεδρος τῆς ἑνώσεως χημικῶν κ. Δηλάρη λέει ὅτι ἐνέπνο ποὺ ξέρουμε ὅτι οἱ λεμονάδες περιέχουν νιτρικὸ ὀξὺ καὶ οἱ πορτοκαλάδες ἀσκορβικό. Καὶ μπορεῖ οἱ οὐσίες αὐτὲς νὰ μὴν εἶναι ἐπιβλαβεῖς, ἀλλὰ δὲν προσφέρουν στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ τὴν ὠφέλεια τῶν φυσικῶν χυμῶν.

Παρ' ὀλίγον νὰ κλάψη...

ΜΟΛΙΣ καὶ μετὰ βίας συγκρατεῖ τὰ δάκρυά της γιὰ τὴν αὐτοκτονία τῶν ἰσοβίτων Γερμανῶν τρομοκρατῶν, ἡ ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα ποὺ «ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος, ἔχει ἀναλάβει νὰ προβάλλει κάθε ἰδεολογικὸ γκαγκστερισμὸ καὶ νὰ ἐκλαϊκεύει τὶς μεθόδους ὀργανώσεως καὶ δράσεως τοῦ ἀντάρτικοῦ τῶν πόλεων...

Καὶ φυσικὰ ἐκδηλώνει τὴ δυσφορία της γιατὶ παρ' μποδίστηκε συγκέντρωση ἀριστεριστῶν ἔξω ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖο διαμαρτυρομένων γιὰ τὴ «δολοφονία» τῶν τριῶν τρομοκρατῶν.

Ἔτσι δὲν εἶναι περίεργο τὸ ὅτι οἱ περισσότεροι ἀριστερίστες (ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ προλετάριοι εἶναι στὴν τσέπη — τοῦ μπαμπά τους) ἀγοράζουν κατ' ἀποκλειστικότητα τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα.

ΑΛΥΣΣΙΔΑ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΜΙΣΟΥΣ

Ἡ τρομοκρατικὴ δράση τῆς ὁμάδας Μπάαντερ-Μάϊνφοφ

Πῶς μία τρελλοπαρέα ἔφθασε στὸν πιὸ ἄγριο ἐξτρεμισμὸ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΒΟΝΝΗ, (Ἰδ. Ὑπ.). Ἔπαιξη ἐπροκάλεσε σὲ ὅλο τὸν κόσμο ἡ αὐτοκτονία τῶν τριῶν Γερμανῶν ἀναρχικῶν μέσα στὶς φυλακὲς τῆς Στουτγάρδης. Ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Ἀντρέας Μπάαντερ ἦταν ἀρχηγὸς τῆς βιτρεωτικῆς ὁμάδας Μπάαντερ — Μάϊνχοφ. Πῶς ὅμως γεννήθηκε ἡ τόσο ἐπιβόητη τρομοκρατικὴ ὀργάνωση;

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ τοῦ ἦταν ἁπλό, κεφάτο καὶ σχεδὸν ἀθῶο. Ἡ ἱστορία ἄρχισε τὸ 1959. Τὴ χρονιὰ ἐκείνη ἔγινε στὸ Ἐλεύθερο Πανεπιστήμιο τοῦ Δυτ. Βερολίνου μιὰ συγκέντρωση φοιτητῶν, ποὺ διαμαρτύρονταν γιὰ τὴ διάδοσι τῶν ἀτομικῶν ὅπλων.

ΑΝΑΜΕΣΑ στοὺς 318 ἐκπροσώπους τῶν φοιτητικῶν Ὀργανώσεων, ποὺ ἦταν μέρος στὴ συγκέντρωση ἐχωρίζε μιὰ πολὺ ὄμορφη κοπέλλα, 25 χρονῶν, ποὺ τὴν ἔλεγαν Οὔλρικε Μάϊνχοφ.

ΕΝΑ ἄλλο πρόσωπο, ποὺ ἐχωρίσε στὴ συγκέντρωση ἐκείνη, ἦταν ἕνας νέος, ποὺ ἀποκάθηκε, γιὰ νὰ βάση θέμα ἑνώσεως τῶν δύο Γερμανιῶν: Οἱ δύο χῶρες, εἶπε, πρέπει ν' ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις.

Ο ΛΟΓΟΣ του ἐνθουσίασε, γιατὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς παριστάμενους δὲν πίστευε, ὅτι ἔποσε νὰ νίνη κάτι τέτοιο. Τὸ ὄνομα τοῦ ἄτυπου ρήτορα ἦταν Χέλμουτ Σμίτ. Ἦταν ὁ ἴδιος Χέλμουτ Σμίτ. ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται σήμερα — ὡς ἕνα σημεῖο — ἡ τύχη τῆς ὁμάδας Μπάαντερ —Μάϊνχοφ...

ΓΙΑ ΤΗΝ Οὔλρικε Μάϊνχοφ, τίποτε ἀκόμη δὲν προδίκαζε τὴ ἐυελλίδη καὶ τρανιὰ σταδιοδρομία της. Κόρη καλῆς οἰκογένειας εἶχε πατέρα διευθυντὴ Μουσείου καὶ μητέρα ἐξαιρετικὰ μορφωμένη, ποὺ πέθαναν ὄντως νωρὶς καὶ τὴν ἄφησαν ὀρφανή.

Η ΟΥΛΡΙΚΕ καὶ ἡ ἀδελφή της ἀνατράφηκαν στὰ ἑπόμενα χρόνια, ἀπὸ μιὰ θεία της, ἀδελφὴ τῆς μητέρας της, μορφωμένη καὶ ὀπαδὸ τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Ἡ Οὔλρικε ἦταν ἕνα κορίτσι—θαῦμα: Ἔπαιζε βιολὶ ἀπὸ μικρή, εἶχε ἱδρύσει μαθητικὰ καὶ πανεπιστημιακὰ περιοδικὰ καὶ εἶχε ἕνα σωρὸ ἰδέες γιὰ τὴν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων, τὴ Δικαιοσύνη, τὴν Εἰρήνη.

ΤΟ 1975, ἐνῶ μετεῖχε σὲ μιὰ Ὀρνάνωση κατὰ τῆς ἀτομικῆς βόμβας, γνωρίστηκε μ' ἕνα Ἀριστερὸ δημοσιογράφο, τὸν Κλάους Ραῖλε, καὶ τὸ 1961 παντρεύτηκαν.

Ο ΡΑΙΛΕ ἐξέδιδε τὸ περιοδικὸ «Κονκρέτ», μὲ χρήματα, ποὺ κοβῶς λέγεται, ἔπαιρνε ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία. Ἔκανε τὴν Οὔλρικε ἀρχισυντάκτη τοῦ περιοδικοῦ. Ἀπὸ τὴ θέση αὐτή, ἡ νεαρὴ ρεπόρτερ τὰ ἔβαλε μὲ τὸν ὑπουργὸ Ἀμύνης Γιόζεφ Στράους, κατηγορώντας τον ὅτι παρέσυρε τὴν Γερμανία στὴ δίνη τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ στὸν πόλεμο.

Ο ΣΤΡΑΟΥΣ ἔκανε μήνυση κατὰ τῆς Οὔλρικε γιὰ ἐξύβριση καὶ ἡ νεαρὴ δημοσιογράφος ὡδηγήθηκε στὸ δικαστήριο. Τὴν ὑπεράσπισή της ἀνέλαβε τότε ἕνα ἀκόμη γνωστὸ πρόσωπο τῆς μετέπειτα πολιτικῆς ζωῆς: Ὁ Γιοχάνες Χάϊνεμαν, αὐτοπροσώπως. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνη Πρόεδρος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας!

ΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ, λοιπὸν τῆς ὁμάδος Μπάαντερ — Μάϊνχοφ ὑπῆρξαν καὶ προσωπικὰ γνωστοὶ στὰ στελέχη τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας.

Η ΟΥΛΡΙΚΕ ἀπέκτησε δίδυμα τὸ 1964 ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε ὑποδειγματικὴ μητέρα. Ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία φαίνεται ὅτι ἔκοψε τὴ χρηματοδότηση τοῦ «Κονκρέτ», καὶ ὁ Ραῖλε, γιὰ νὰ συντηρήση τὸ περιοδικό του τὸ μετέτρεψε σὲ «πολιτικό—πορνό».

ΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ κέρδισε πολλὰ χρήματα ἀπὸ τὴ νέα μορφὴ τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία, ἀλλὰ ὁ γάμος δὲν ἄργησε νὰ διαλυθῆ. Τὸ 1968 ἡ Οὔλρικε ζήτησε διαζύγιο καὶ παράτησε τὸν ἄντρα της, τὰ παιδιά της καὶ τὴν βίλλα της, γιὰ νὰ ἀναμιχθῆ ἀκόμη περισσότερο μὲ τοὺς κύκλους τῶν ἐξτρεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι τὴν εἶχαν ἐκτιμήσει γιὰ τὰ μαχητικὰ ἄρθρα της ἐναντίον τῶν πάντων.

ΠΡΩΤΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ἐποχὴ ἔχουν κιόλας σχηματισθῆ οἱ πρῶτες ὁμάδες ἐξτρεμιστῶν, ποὺ «ἀμφισβητοῦν» τὴν ἀξία τῆς νομοταγοῦς γερμανικῆς Κοινωνίας. Πολλοὶ ἐξτρεμιστὲς μεταβάλλονται, σιγὰ—σιγά, σὲ τέτοιους ἐξτρεμιστὲς ἀπὸ περιφρόνηση καθὼς λένε, γιὰ μιὰ Κοινωνία, ποὺ στηρίζεται στὴ βία καὶ τὴν κατάπιεση τοῦ πολίτη καὶ στὴ δύναμη τῶν ὅπλων. Ἕνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ κυριαρχοῦν σ' αὐτὲς τὶς ὁμάδες — οἱ ὁποῖες ἐπιδίδονται σὲ διαδηλώσεις, ἐμπρησμοὺς, ἀκόμη καὶ ληστεῖες — εἶναι ὁ Ἀντρέας Μπάαντερ.

ΓΥΙΟΣ ἑνὸς καθηγητῆ τῆς Ἱστορίας, ὀρφάνεψε κι' αὐτὸς ἀπὸ μικρὸς καὶ εἶχε τὴ φήμη «παλληκαρᾶ» ποὺ δὲν ἦταν καὶ τόσο ἔξυπνος.

ΑΛΛΑ ὁ Ἀντρέας ἦταν καὶ μεγάλος ἐραστής. Ἀφοῦ συνδέθηκε μὲ διάφορες κοπέλλες, τῶν ἐξτρεμιστικῶν κύκλων, ἐν καταστάθηκε μονιμα στὸ διαμέρισμα μιᾶς νεαρῆς ζωγράφου, τῆς Φραγκφούρτης, μὲ τὴν ἀνοχὴ καὶ τοῦ συζύγου τῆς τελευταίας.

ΚΑΤΑ καιροὺς ἔφερνε στὸ σπίτι αὐτὸ καὶ τοὺς φίλους του καὶ πολλὲς βραδυὲς κοιμοῦνταν στὸ σπίτι δέκα ἄτομα καὶ πλέον. Ἕνα πρωΐ, ὅμως, ὁ Ἀντρέας γνώρισε τὸν ἔρωτα τῆς ζωῆς του: Ἦταν μιὰ ἄλλη νεαρὴ ἐκκολαπτόμενη ἀντάρτισσα, ποὺ τὴν ἔλεγαν Γκούντρουν Ἔνσλιν.

ΚΟΡΗ παπᾶ, σεμνὴ καὶ συμμαζεμένη, ἡ Γκούντρουν θέλησε νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὸν πουριτανικὸ παρελθόν της. Ξεπερνώντας ὅλη τὴν παρέα σὲ «ἐπαναστατικότητα».

ΣΤΟ πρόσωπο τοῦ Ἀντρέα Μπάαντερ βρῆκε τὸν «σχληρὸ» ποὺ τῆς ταίριαζε καὶ μαζὶ τὸν γόη. Ὁ Ἀντρέας τὴν ἀγκαλιάσε κι' αὐτὴν στὸ σπίτι τῆς ζωγράφου.

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ

ΤΟ 1968, ἡ ζωγράφος ἀγαπάνκτησε, ἐπὶ τέλους, καὶ ἔδωσε ὅλη τὴν παρέα ἀπὸ τὸ σπίτι της. Ἀλλὰ ὁ Μπάαντερ καὶ ἡ Ἔνσλιν συνέχισαν τὴ δράση τους μὲ πυροπλήσεις Τραπεζῶν καὶ σουπερμάρκετ.

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ μιὰ τέτοια ἐπιχείρηση ἡ Ἀστυνομία κατάφερε νὰ τοὺς συλλάβη καὶ καταδικάστηκαν σὲ τρία χρόνια φυλακή. Μέσα στὸ δικαστήριο, στὸ ἀκροατήριο, κάθεται μιὰ κοπέλλα, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τὴ δίκη μὲ ἀγωνία καὶ μὲ λατρεία γιὰ τοὺς δικαζόμενους: Εἶναι ἡ Οὔλρικε Μάϊνχοφ, ποὺ εἶχε πάρει κι' αὐτὴ μέρος στὸν ἐμπρησμό, ἀλλὰ γλύτωσε τὴ σύλληψη.

Ο ΑΝΤΡΕΑΣ Μπάαντερ καὶ ἡ Γκούντρουν Ἔνσλιν περνοῦν τὸ ἀμέσως ἑπόμενα χρόνια μεταξὺ φυλακῆς καὶ ἐλευθερίας ἐξασφαλίζοντας προσωρινὲς ἀπολύσεις, φεύγοντας γιὰ λίγο στὴ Γαλλία καὶ ὀργανώνοντας κατὰ καιροὺς νέες ἐπιχειρήσεις, ὥσπου ξανασυλλαμβάνονται στὴ Γερμανία.

Η ΓΚΟΥΝΤΡΟΥΝ κατορθώνει νὰ ξαναβγῆ καὶ μαζὶ μὲ τὴν Οὔλρικε ὀργανώνει ὑπὸ μυθιστορηματικὲς συνθῆκες, τὴν ἀπόδραση καὶ τοῦ Μπάαντερ, τὴ στιγμὴ ποὺ διάβαζε τάχα ἕνα βιβλίο στὴ δημόσια βιβλιοθήκη, ὅπου εἶχε λάβει τὴν ἄδεια νὰ μελετᾶ ὑπὸ συνοδεία, προσποιούμενος τὸν φιλόσοφο καὶ τὸν συγγραφέα. Τὸ τρίο— ὁ Ἀντρέας μὲ τὶς δύο γυναῖκες, ποὺ εἶχαν φέρει μαζί τους περίστροφα —ἐξέφυγε, πηδώντας ἀπὸ ἕνα παραθύρι τῆς βιβλιοθήκης, ἀφοῦ τραυμάτισε ἕνα φύλακα.

ΑΠΟ τὴ στιγμὴ ἐκείνη εἶναι ὁριστικὰ καὶ οἱ τρεῖς στὴν παρανομία, ἐπικηρυγμένοι, καὶ καταζητούμενοι παντοῦ. Ἐν τούτοις, χάρις στὰ δίκτυα τῶν ἐξτρεμιστῶν κατορθώνουν νὰ ἀποφεύγουν τὴν σύλληψη καὶ νὰ ταξιδεύουν σὲ διάφορες χῶρες, ἀκόμη καὶ στὴν Ἰορδανία, γιὰ νὰ ἐκπαιδευτοῦν στὸν ἀνταρτοπόλεμο ἀπὸ Παλαιστίνιους.

ΛΙΓΟ ἀργότερα, μὲ ἀνακοινώσεις τους στὶς ἐφημερίδες, οἱ ἐξτρεμιστὲς ἀγγέλλουν τὴν ἵδρυση μιᾶς ἀκόμη ὀργανώσεώς τους. Τὴν ὀνομάζουν RAF, ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων ROTE ARMEE FAKTION (Τάγμα Κόκκινου Στρατοῦ).

Ἡ ὀργάνωσι RAF δρᾶ τώρα μαζὶ ἢ παράλληλα μὲ τὴν ὁμάδα Μπάαντερ — Μάϊνχοφ. Σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πόλεις τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, γίνονται ἀκρήξεις βομβῶν, λῃστεῖες, διαρρήξεις, ἀπαγωγὲς καὶ κάθε εἴδους τρομοκρατικὲς ἐνέργειες.

Τὸ 1972, ἡ γερμανικὴ ἀστυνομία κατορθώνει ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ συλλάβη τὸν Ἀντρέας Μπάαντερ, μαζὶ μὲ τὸν συνεργάτη του Χόλγκερ Μάϊνε, ποὺ πέθανε στὴ φυλακὴ ἀπὸ ἀπεργία πείνης—καὶ ἔγινε σύμβολο τῶν ἀπανταχοῦ ἐξτρεμιστῶν.

Λίγο ἀργότερα συλλαμβάνεται καὶ ἡ Γκούντρουν Ἔνσλιν, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ σύλληψι τῆς Οὔλρικε Μάϊνχοφ.

Τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς ὁμάδας ἀντέδρασαν μὲ νέες ἐκρήξεις, ἀπαγωγές, ἀκόμη καὶ δολοφονίες. Τὸ κύμα τῆς βίας ἀπλώθηκε καὶ σὲ ἄλλες χώρες, ὅπου ἐπεκτάθηκε ἡ δράση τῶν ὁμάδων αὐτῶν καὶ τῶν κλάδων του; ὅπως ἡ Δανία, ἡ Σουηδία, ἡ Γαλλία.

Η ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΗ

ΣΤΙΣ 21 Μαΐου 1975 ἀρχίζει στὴ Σουτγάρδη, σὲ μιὰ στεγανή, τσιμεντένια αἴθουσα, ἡ δίκη τῆς ὁμάδας: Λείπει ὅμως ἡ πρωταγωνίστρια.

Η ΟΥΛΡΙΚΕ Μάϊνχοφ, ὑόμφωνα μὲ ἀνακοίνωσι τῆς Ἀστυνομίας, βρέθηκε κρεμασμένη μέσα στὸ κελλί της. Οἱ φίλοι της δὲν δέχτηκαν ποτὲ τὴν ἐκδοχὴ τῆς αὐτοκτονίας. Ἀκόμη καὶ ὁ Γάλλος φιλόσοφος Σάρτο διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὶς «ἀπάνθρωπες

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὁ Σοφούλης γιὰ τὸ κλείσιμο Ριζοσπάστη καὶ Ἐλεύθερης Ἑλλάδας

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεμ. Σοφούλης ἐμιλῶν τὴν νύκτα πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κλεισίματος τῶν ἐφημερίδων, εἶπε ὅτι ἡ κυβέρνηση δὲν ἦταν ἐνάντιον νὰ ἀνέχεται τὴν διαδήλωσιν τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν («Ριζοσπάστη» καὶ «Ἐλεύθερης Ἑλλάδας») πρὸς τοὺς συμμερίτας, ἐκδηλουμένων διὰ τῆς ἐμπρηστικῆς ἀρθρογραφίας καὶ εἰδησεογραφίας των καὶ αὐτὴ νὰ δεικνύει ἀνοχὴν ἔναντι τοιούτων ἐκνόμων πράξεων. Ὁ κ. Σοφούλης προσέθεσε, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καταργήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας ἀλλὰ περὶ ἀμύνης τοῦ κράτους.

Ἐκτελέσεις

ΘΕΣΝΙΚΗ. Τὴν πρωΐαν ἐξεκτελέσθησαν δέκα ἐκ τῶν καταδικασθέντων ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου εἰς θάνατον κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν.

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Θίασος Βερώνη Κ. Μανιατάκη (τενόρου), κομεδιανὸς Γιῶργος Θίσβος.

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ ἐκδίκηση τῆς τσιγγάνας» μὲ τὴ Μαρία Μοντέζ.

ΑΣΤΥ. «Ἐξιλέωση» μὲ τοὺς Μέρτε Ὄμπερον — Τζῶρτζ Μπρίντ.

Ἡ Βιρμανία

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὑπεγράφη συμφωνία μετὰ τῆς Βιρμανίας, διὰ τῆς ὁποίας αὐτὴ ἐγκαταλείπει τὴν Βρετανικὴν Κοινοπολιτείαν καὶ καθίσταται ἀνεξάρτητον καὶ κυρίαρχον κράτος.

Ἡ χολέρα

ΚΑΪΡΟΝ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων ἐκ χολέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεώς τῆς ἐπιδημίας ὑπερβαίνει ἤδη τοὺς 1.800. Μόνο τὸ τελευταῖον 24ωρον ὑπάρχουν 250 θάνατοι.

ΚΑΤΣΑΪΤΗΣ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΟΛΟΜΑΛΛΑ 3 Δ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΓΡΑΒΑΤΕΣ, ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΣΑΚΚΑΚΙΑ
ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΣΠΟΡ
ΚΟΤΛΕ ΤΖΙΝ ΜΠΟΥΦΑΝ — ΤΡΕΪΝ ΣΚΟΤ
Σὲ καταπληκτικὲς τιμὲς ὅλα μας τὰ εἴδη
ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ
(Ἔναντι Δημαρχίας) — ΠΑΤΡΑΙ

ΤΑΒΕΡΝΑ «ΔΙΟΝΥΣΟΣ»

ΑΚΤΗ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΤΗΛ. 425-888

★

Ἀνοίξαμε καὶ σᾶς περιμένουμε. Προσφέροντας κάτι ξεχωριστὸ

Ἡ Διεύθυνσις

"ΒΕΡΓΗ"
ΜΕΣΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΛΟΓΙΣΤΩΝ
(Ἀναγνωρισμέναι παρὰ τοῦ Κράτους)
★ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΤΥΧΙ